

Oponentský posudek bakalářské práce Dana Beringera „*Punkerem v padesáti? Reflexe proměn punkové subkulturní identity*“. Praha, Fakulta humanitních studií UK 2020, 61 s.

Dan Beringer se ve své bakalářské práci věnuje aktuální problematice stárnutí aktérů subkulturních formací na konkrétním příkladu současného českého punku. Ve své práci si klade otázku „Jak reflektují starší punkeři proměny své subkulturní identity v průběhu své punkové kariéry?“. Svou práci ukotvuje v teoriích subkulturních studií s prominentním akcentem na práce Lindy Andes a Joany Davies, s jejichž pomocí stárnutí v punku tematizuje skrze koncepty autenticity, oddanosti, subkulturní kariéry a redefinice pojetí punku. Odpověď na svou výzkumnou otázku hledá pomocí kvalitativního empirického šetření prováděného formou polostrukturovaných interview s devíti informátory, kteří se i ve středním věku identifikují s punkem.

Mám-li nejprve shrnout pozitivní stránky předkládané práce, patří mezi ně jednoznačně některá zjištění, zejména přerušení namísto ukončení subkulturní kariéry a důvody, které k němu vedou. Ukazuje tak, že v literatuře tematizované důvody ukončení subkulturní kariéry (rodina, děti, kariéra) mohou vést také pouze k jejímu přerušení. Vedle toho také přichází se zjištěním doposud netematizovaných důvodů přerušení v podobě alkoholové či drogové závislosti. Ty jsou o to zajímavější, že alkohol a drogy jsou s punkovou subkulturou (s výjimkou některých jejích odnoží) nerozlučně spjaty.

Ze střípků výpovědí, které autor v práci prezentuje, lze také dovodit, že se mu podařilo vytvořit velmi zajímavý datový materiál, který by mohl posloužit i k tematizaci dalších výzkumných otázek.

Oceňuji také to, že autor v práci nejen pracuje s relevantní literaturou a v ní formulovanými teoriemi, ale zároveň přitom zohledňuje i specifika socialismu tehdejšího Československa i post-socialismu dnešní České republiky, které tyto teorie, vzniklé v prostředí „Západu“, ze své podstaty zahrnovat nemohou.

Práce však vykazuje i některé závažné slabiny, z nichž největší je patrně způsob, jímž se v ní se zmiňovanými teoriemi ve vztahu k datům pracuje. Spíše než aby teorie sloužily k porozumění datům, jsou data užívána k posouzení platnosti teorií v socialistickém, resp. post-socialistickém prostředí, což vzhledem ke kvalitativnímu designu výzkumu představuje zásadní problém.

Problematická je i samotná analýza a interpretace dat, tedy výpovědí stárnoucích punkerů a punkerek. Ta má zpravidla podobu spíše pouhých parafrází výpovědí, resp. jejich shrnutí na koncích jednotlivých podkapitol.

V práci bohužel není zohledněn ani retrospektivní charakter výzkumu (vzpomínání informátorů na dobu počátků jejich subkulturní punkové kariéry) a tedy to, že informátoři interpretují své tehdejší jednání a pohnutky prismaticem jejich současné situace, což zásadně ovlivňuje spolehlivost v práci formulovaných závěrů.

Na druhou stranu je práce po formální stránce poměrně zdařilá. Vyskytuje se v ní pouze omezené množství překlepů a gramatických chyb. Autor spolehlivě odkazuje na zdroje, s nimiž pracuje a vede přehledný poznámkový aparát. Ačkoliv stylisticky práce někdy poněkud škobrtá, celkově je strukturována přehledně s ohledem na záměr výkladu.

Celkově se domnívám se, že práce i přes uvedené připomínky splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.